

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ceadr-Lunga din 03 august 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2012 de inculpatul

Cimpoș Dmitri Ivan, născut la 27 octombrie 1970, originar și domiciliat în s.Tomai, r-nul Ceadr-Lunga.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 04.07.2011 pînă la 03.08.2012,

instanța de apel de la 07.09.2012 pînă la 24.12.2012,

instanța de recurs de la 24.07.2013 pînă la 09.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadr-Lunga din 03 august 2012, Cimpoș Dmitri a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cimpoș Dmitri, la 16 februarie 2011, aproximativ la ora 17.20, aflându-se pe str.S.Lazo, s.Tomai, r-nul Ceadr-Lunga, avînd scopul săvîrșirii unui act de huliganism, intenționat, încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, prin înțelegere prealabilă, împreună cu o altă persoană, în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, fără careva motive, i-au aplicat cet.Ianac Nicolae cîteva lovituri cu palma în regiunea feței, iar la rugămintea ultimului de a înceta acțiunile huliganice, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată i-a aplicat acestuia cîteva lovituri cu bățul în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i dureri fizice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Aladova în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, și anume latura obiectivă și cea subiectivă, iar sentința este bazată pe probe contradictorii în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția acestuia; instanța neîntemeiat și-a bazat concluziile pe depozițiile părții vătămate date la urmărirea penală, care a relatat că a fost bătut, fără nici un motiv, fiindcă anume partea vătămată a fost inițiatorul conflictului, avînd ca motiv de a se răzbuna pentru faptul că cu cîteva zile mai înainte D.Cimpoș cu alți bărbați l-a luat în rîs că nu a putut ridica în mașină un teasc, iar în seara cînd a avut loc fapta, partea vătămată primul l-a chemat pe inculpat afară, fapt confirmat de martorii I.Cimpoș, D.Cimpoș, P.Cimpoș, N.Zadr; incorect instanța a luat ca bază depozițiile martorului A.Constandoglo, care a declarat că anume inculpatul cu o persoană l-au bătut pe N.Ianac, deoarece acestea vin în contradicție cu raportul de expertiză medico-legală, prin care s-a constatat lipsa leziunilor corporale la partea vătămată, precum și a martorului A.Carabadjac, deoarece

acesta nu a văzut cine a fost inițiatorul conflictului și nu a văzut ca cineva să-l fi bătut pe N.Ianac, iar declarațiile martorului N.Gargalic urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta este rudă cu partea vătămată și declarațiile lui vin în contradicție cu cele ale părții vătămate; nu a luat în considerație instanța că o parte din acțiunile procesuale au fost efectuate înainte de a fi înregistrată plîngerea părții vătămate, ceea ce duce la nulitatea probelor, ce au stat la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului A.Aladova în numele inculpatului D.Cimpoș, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului D.Cimpoș în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, fiind bazate pe:

- declarațiile părții vătămate N.Ianac, date la urmărirea penală la 10.03.2011 și suplimentar la 16.03.2011, conform cărora, la 16 februarie 2011, pe la ora 16.30, împreună cu N.Gargalic s-a dus la magazinul-bar „Zotca” din str.Lenin, unde l-a întâlnit pe D.Cimpoș, care era cu tatăl său I.Cimpoș în stare de ebrietate, și care l-a chemat afară să vorbească cu el, după ce s-au îndreptat spre str.S.Lazo, unde l-a lovit cu palma peste față, numindu-l cu cuvinte necenzurate. În acel timp de ei s-a apropiat A.Carabadjac, care a încercat să-l liniștească pe D.Cimpoș, însă nu a putut și a plecat. Apoi, lângă ei s-a oprit un autobuz de model „Ford” de culoare albă, din care a coborât o persoană și s-a apropiat de D.Cimpoș, care în acel moment i-a mai aplicat o lovitură cu palma, comunicându-i acestuia din urmă că el (N.Ianac) trebuie maltratat. Ca răspuns la cuvintele lui D.Cimpoș, persoana a luat din autobuz o bătă cu lungimea de un metru și, fără careva motiv, i-a aplicat două lovituri pe spate - pe omoplatul drept și paralel cu omoplatul, iar dorind să-i mai aplice o lovitură, dînsul în scop de apărare a ridicat mîna, astfel că lovitura a nimerit în regiunea cotului, înțelegînd că acesta nu se va opri, a fugit în vale pe str.S.Lazo, după care D.Cimpoș și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, au urcat în autobuz și au plecat. La fel, a precizat că faptul dat a fost văzut de A.Constandoglo, care în acel moment se îndrepta spre ei, împreună cu care a plecat acasă;

- declarațiile martorului A.Constandoglo, care a declarat că cotind pe str.Lenin a văzut cum D.Cimpoș l-a lovit cu palma pe N.Ianac la față, moment în care lângă ei s-a oprit un microbuz de culoare albă din care a coborât persoana în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, care a luat un băț și apropiindu-se de ei l-a lovit pe N.Ianac de două ori în regiunea spatelui și odată la mîna, după care N.Ianac a început să fugă venindu-i în întîmpinare. Întîlnindu-se, acesta i-a povestit că D.Cimpoș s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa lui, însă nu cunoaște motivul conflictului;

- declarațiile martorului N.Gargalic, care a explicat că în februarie 2011, pe la ora 17.00, dînsul s-a întâlnit cu N.Ianac, care l-a rugat să-l ducă pînă la magazinul-bar din str.Lenin, unde a rămas să-l aștepte în căruță. După ce N.Ianac a intrat în local, peste cîteva minute a ieșit cu D.Cimpoș, care era în stare de ebrietate și era furios pe acesta, iar cînd N.Ianac a încercat să se apropie de căruță, D.Cimpoș l-a apucat de mîna, spunîndu-i că dorește să vorbească cu el, după care s-au îndreptat spre str.S.Lazo

și au cotit la vale. Ulterior, N.Ianac i-a comunicat că a fost lovit cu palma de D.Cimpoeș și cu bățul de o altă persoană;

- și actele cauzei: raportul (autosesizarea) colaboratorului de poliție a CPr Tomai, r-nul Ceadâr-Lunga, A.Sadovschi din 23.02.2011, pe faptul că în februarie 2011 s-a adresat cet.N.Ianac comunicându-i că la 16.02.2011, aproximativ la ora 17.20, la intersecția străzilor Lenin-S.Lazo din s.Tomai, fără nici un motiv a fost bătut de către D.Cimpoeș și o altă persoană;

- plîngerea părții vătămate N.Ianac, înregistrată în baza raportului colaboratorului poliției din 23.02.2011, prin care dînsul a solicitat tragerea la răspundere penală a cet.D.Cimpoeș și a persoanei în privința căruia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, care fără motiv i-au aplicat lovituri cu pumnii și cu un băț în diferite părți ale corpului;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.02.2011, cu tabelul fotografic, probe care, luate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii de huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvîrșită de două persoane.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile martorilor P.Cimpoeș, D.Cimpoeș, I.Cimpoeș și N.Zadîr date în ședința de judecată, deoarece acestea vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate și probele cauzei, aceștia nu au fost martori oculari a celor întîmplate, iar cele relatate de ei rezultă din spusele inculpatului, care și sînt rude cu ultimul.

De asemenea, instanța a conchis că este neîntemeiat și urmează a fi respins argumentul avocatului, precum că raportul colaboratorului de poliție și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.02.2011 nu pot fi considerate ca probe, deoarece au fost date înainte de a fi înregistrată plîngerea părții vătămate, fiindcă potrivit prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală, efectuarea cercetării poate avea loc și pînă la începerea urmăririi penale, iar reieșind din prevederile art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, infracțiunea incriminată inculpatului nu intră în categoria infracțiunilor pentru care urmărirea penală se pornește doar în baza plîngerii părții vătămate.

Instanța a considerat neîntemeiat și argumentul apelantului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc componentele infracțiunii de huliganism, pe motiv că declarațiile martorilor sînt contradictorii referitor la culoarea hainei în care era îmbrăcată partea vătămată și că la aceasta nu au fost depistate careva vătămări corporale, și că raportul de expertiză medico-legală nu poate fi reținut ca probă, deoarece, conform rechizitoriului, inculpatul a fost învinuit pentru faptul că i-a cauzat părții vătămate prin acțiunile sale dureri fizice, dar nu careva leziuni corporale. Reieșind din legislația în vigoare infracțiunea de huliganism cu aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe există și în cazul în care părții vătămate i-au fost cauzate doar vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, pentru ce inculpatul a fost pus sub învinuire și recunoscut vinovat.

Argumentul apărării, că depozițiile părții vătămate date la urmărirea penală, cît și a martorilor N.Gargalic și A.Constandoglo urmau a fi apreciate critic, la fel a fost respins ca neîntemeiat, deoarece declarațiile acestora date atît pe parcursul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată sînt consecvente și corespund celor care au fost date în timpul confruntărilor cu inculpatul, în prezența avocatului acestuia, și vin în coraborare cu restul probelor.

Respinsă a fost de instanță și afirmația avocatului, precum că actele procesuale conțin corectări, care nu au fost autentificate, deoarece neajunsurile în perfectarea proceselor-verbale sînt neînsemnate și nu pot influența asupra admisibilității lor ca probe în cauza dată, mai mult că luînd cunoștință cu aceste acte, atît avocatul, cît și inculpatul, nu au făcut careva obiecții asupra lor, din care considerente prima instanță corect le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Neîntemeiat a fost considerat și argumentul apelantului, precum că nu a fost dovedit motivul neînsemnat a lui D.Cimpoeș la comiterea acțiunilor de huliganism în privința părții vătămate, deoarece acesta a fost învinuit în comiterea infracțiunii imputate în comun cu o altă persoană, care fără motiv i-a aplicat părții vătămate cîteva lovituri cu bățul, fapta fiind comisă în public, în prezența altor persoane - martori în cauză, fiind încălcată ordinea publică, astfel, motivul lui D.Cimpoeș a fost însăși dorința comiterii acțiunilor de huliganism.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, ținînd seama de prevederile art.75 Cod penal, just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd repetat aceleași motive, care au fost invocate în apel de către apărătorul său, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul penal constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui D.Cimpoeș în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume declarațiile părții vătămate N.Ianac, a martorilor N.Gargalîc și A.Constandoglo și actele cauzei - raportul

colaboratorului de poliție a CPr Tomai, r-nul Ceadâr-Lunga, A.Sadovschi din 23.02.2011, plîngerea părții vătămate N.Ianac, procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul fotografic la el, de ridicare a obiectelor și examinare a acestora, de verificare a declarațiilor la fața locului, de confruntare între D.Cimpoeș și N.Ianac, N.Gargalić, A.Constandoglo și D.Cimpoeș, raportul de expertiză medico-legală nr.62 din 18.03.2011.

Argumentul invocat de recurent, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei și nu au luat în considerație declarațiile martorilor apărării - P.Cimpoeș, D.Cimpoeș, I.Cimpoeș și N.Zadîr, nu poate fi reținut, deoarece acestea au fost apreciate de instanțe critic, pe motiv că dînșii nu au fost martori oculari a celor întîmplate, dînd declarații din spusele inculpatului, mai mult că aceștia sînt rude cu acesta din urmă.

Totodată, la acest capitol, Colegiul penal menționează că temeiurile invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Concomitent, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și apărătorul său în apelul declarat în numele lui, asupra cărora instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat (f.d.353-364).

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului D.Cimpoeș în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiunii adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În speța dată, s-a constatat că D.Cimpoeș în afară de a încălca ordinea publică a aplicat violență asupra părții vătămate N.Ianac, cauzîndu-i durere fizică. Astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate declarațiile lui și a martorilor, Colegiul penal le consideră inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Recurentul mai invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și pct.15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă textul acestuia nu cuprinde vreo motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat, dînsul nu a făcut trimitere la vreo hotărîre CEDO, care are legătură de cauzalitate cu speța dată.

Pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de amendă a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cimpoșș Dmitri, împotriva sentinței Judecătorei Ceadâr-Lunga din 03 august 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 decembrie 2012, în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă